

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. F.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2017, čj. KUJCK 35901/2017/ODSH, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 10. 2017, č. j. 50A 42/2017 – 32, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 10. 2017, č. j. 50A 42/2017 – 32, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 11. 2017 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 10. 2017, č. j. 50A 42/2017 - 32 (dále „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2017, čj. KUJCK 35901/2017/ODSH, ve věci námitek proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Součástí kasační stížnosti je i návrh přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že mu hrozí nenapravitelná újma spočívající ve ztrátě zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, kdy pro stěžovatele je mobilita nezbytná pro výkon práce dle pracovní smlouvy, jelikož je zaměstnán jako řidič nákladního automobilu.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil v přípisu ze dne 28. 11. 2017, v němž s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti souhlasil.

[4] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[6] Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobce). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[7] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatel prokázal, že by mu v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu a napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma než žalovanému. Nejvyšší správní soud v tomto směru poukazuje na to, že stěžovatel a jeho rodina jsou závislí na příjmu z výkonu jeho práce řidiče nákladního automobilu. Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tedy zjevně negativním způsobem zasáhlo do života stěžovatele a jeho rodiny, jelikož by ztratil současný zdroj obživy.

[8] Výrazný zásah do práv stěžovatele, který by byl způsoben výkonem či jinými právními následky napadeného rozsudku krajského soudu, by podle názoru Nejvyššího správního soudu znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že i co do možného následného zásahu do právní sféry jiných osob a s tím spojené újmy, se jeví jako celkově příznivější řešení, kdy bude po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem, tedy do vydání meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti, pozastaven výkon či jiné právní účinky napadeného rozsudku, resp. napadeného rozhodnutí žalovaného.

[9] Nejvyšší správní soud uzavírá, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, přičemž v návaznosti na výše uvedené lze mít spíše za to, že ve veřejném zájmu je právě naopak přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a s tím spojená ochrana právní jistoty účastníků řízení až do pravomocného meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

[10] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele jsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny.

[11] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé. V této souvislosti lze poukázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76,

pokračování

v němž zdejší soud vyložil, že „rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé.“ Mimoto je třeba upozornit na § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož „usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.“

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu